

Radics Viktória

TRAUMA

Most nem a köd fehérje: porfény tarol:
 az északi napé: mely szembe kap. Átlátszó
 óriásradír morzsálja-lyuggatja ki a bujdosló
 árnyékokat. Egy kislány guggol a sezlonon a gangon.
 Bár nem látni oda. Csigában megül; két térdkalácsa oldal-
 vást kihorpad. Tartása: balga. Könyöke lecsüng.
 Nem mozog. Csak tartja a haját a szélbe. Rázom,
 de nem hall. Kidúl a körképből kút, góré, fa; repül
 a lóheretábla. Beleng a lepedő esővízszaga.

Mintha a Nap messziről fújna. Odatartom az arcom,
 de nem éri el. A kislány nem vár. Nem hív. Küllőket
 rajzol fejben: középtűt összeköti. A vonások időt
 kaszabolnak. Szöghaj, csípős vessző suhint, bőrt ér.
 De nem fáj neki. Nézi: a mozgó képben ezer szögecske
 megfér, támad, törlődik s ered. Térden a vart kopozza
 a kéz. Függyönyök, falak nyílnak-válnak, térnek
 el. Lassú vércsikot ken szét a lábom az ujjbegy.
 Fest: száját tátva feledi. Látja a gangról a kertet.

Az olajnyomatot nem éri fel! Sárgás sörény ragadt
 az üveg belsejéhez. Ketrebe zárja a széles rézkeret.
 Ott van a falban a lándzsa; tárt pofa: sebben a mese.
 A nád átszúr a szomszéd tetőről ide. Az „itt” meg az
 „ott” közt vibrál az ezüst szárítókötél. Lepedő duzzad
 rajta. Középtűt átfut egy varrat, szagatott cérna-
 sín. Akadozó szavak útja: akcentusom van: a szavak
 közt porló göbökből fröccsen a nyál. Sárga fogak
 sánta léckerítése. Az ólban disznók, kutyák. Vas-
 markú emberek, nyájas nénék. Hozzák a bort, a tejet.
 Az üveg hideg. A kéz a ráma göcsörtjét vakon tapogatja.
 Arany állat: a szeme zöldesbarna-leves. Fehér szem-
 pillás malac. Nyirkos húgyút, moha. Sós a vér is, mint
 az ujjja. A kislány meleg ajka a cserepes heget lenyalja.
 Nincs mit mondania. Idekinn a csilló eső az égből, a sokszög
 mindent összetöröl. Küllők villognak, szétejtí térdét, nyelve
 hegyére harap. Szívna a mesék tejét. A nyelv, mint az ólból
 a disznó, kiöklel. Nyújtad be az ujjadat neki, rántsd ki.

Nem tudok bemenni, hiába rázom a kaput. A gyerek szótlan ellenszegül, befelé hajlik, térde részébe les. Csak anya ne jönne meg! Távollétemnek örül. Kis idióta, csuklója mellemnek feszül. Ugranék, de eltaszít, s már a képből ül. Hátulról lesem: fejét felveti, némán figyel az ásó öregember ritmikus mozdulatát. Ez azt szereti, mikor kifordul a föld. Mint a száj. S a szájából a nyelv, mely nedvesen szórja a mesét. Az oroszlán combján végigcsurog a vér. Az öreg fél lába ásonyél, élet ledöfi. Szeme kék kocsonya, a kislány érzi, hogy mást lát.

Ajkát mozgatva követi. Az öreggel érez, a beteg állattal beszél. Lesi a vermet. Megkörnyékezem: Szájad piros, szagod idegen – tenyerel anyja képébe. Visszahőkölök, kizuhanok a képből. Elgurult a sár- a nyál-, a földgöb. Ismét lelohad a kötélén a fehér lepedő. Visszaáll a kút, a fa, kiterül a lóheretábla. Kiskutya szalad a játék után. Én nem tudom, honnan hangzik a hívás, és mért nem mehetek sehová. Már vastag fű őrzi a képet. Ráborul a szikrás fénytakaró. Jaktál, sebét túrja mi rossz, mi jó. Végül majd kibuggyan a lándzsa

és elkészül az árok. Hátamon fut a lile. Nem vagyok készen. Hiába akarok találkozni vele. Továbbra is látom a górért, külön az olajnyomatot. Vad moribundusok szemét. Az ellentétébe forduló akaratot. Nem értem mit ért a gyerek. Féltébe hogy vegyül öröm. Mit neki élet, állat, só, tejcukor. Nem enged betörni hozzá: rosszul írom: hártíja történetem. Keserűségeim porba köpi: masni. Beszáll a vékonyhajú figurába, száját beszíva távolodik. A szomszédba megy megint – tévedek: az oroszlánházba siet, az irtózatot *imígy* nem ismeri. A reteszt eléri: kilöki.

Marcel Proust

SZODOMA ÉS GOMORRA (IV)

Bognár Róbert fordítása

Nem tudtam rászánni magam, hogy otthagyjam Swannt. A fáradtságnak arra a fokára jutott, amikor e beteg test már pusztá göreb, amelyben tanulmányozhatni a kémiai folyamatokat. Az arca tele volt berlini kék pattanásokkal, amelyek mintha már az élet-telen világhoz tartoztak volna, és olyan kellemetlen szúrós szagot árasztottak, amilyen a gimnáziumban „kísérletezés” után üli meg a „labort”. Megkérdeztem, hogy tényleg